

EL TEMPS PASSA

Passen les hores, passa cada dia,
i no passa pas el confinament,
aquest malviure que tothom voldria,
perdre'l ja de vista a cada moment.

Per aplacar el neguitós malviure,
per el temporal saber aguantar,
com de petit vaig aprendre a escriure,
hem poso a fer-ho per a recordar.

I per a fer-ne més subtil la prosa,
tant sigui amb faltes o sigui amb encerts,
he decidit per fer-la més formosa,
de transformar-la tota en senzill vers.

I així comentar coses que passen,
tant del present com del llunyà passat,
potser algunes recordar-les cansen,
més algunes ja s'avien oblidat.

Avui dia en que intensa flama encesa,
regira cors, els ànims i moments,
quan busca més amb afany la tendresa,
és quan més afloren els sentiments.

Doncs ja ho veieu, contat amb la senzillesa,
que el meu pobre saber vol comentar,
tant si es en vers com si la prosa entesa,
no voldria pas mai fer-vos enfadar.

Prou entrebancs en el món que ens empara,
tot hi anant de bona fe hem d'evitar,
disculpeu-me si os dono la tabarra,
cosa més bonica no sé forjar.